

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 4616010422
Dátum vydania rozhodnutia: 19.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4616010422.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obvineného N. L. a spol. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., o dovolaní obvineného N. L. podanom prostredníctvom obhajcu Mgr. Vlastimila Váľkoviča proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 19. októbra 2017, sp. zn. 4To/70/2017, na neverejnom zasadnutí konanom 19. februára 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného N. L. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 3. augusta 2017, sp. zn. 3T/34/2016, bol obvinený N. L. uznaný za vinného zo spáchania v bode 1/, 2/, 3/ a 4/ rozsudku pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spáchaného v bode 1/, 2/ a 3/ rozsudku samostatne a v bode 4/ rozsudku spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.; a obvinený O. L. za vinného zo spáchania v bode 4/ rozsudku zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

1/ obvinený N. L. v čase od 19.30 hod. dňa 12. júna 2013 do 18.30 hod. dňa 13. júna 2013 prišiel k záhradkárskej kolónii E., XXXX H., E., L. K. parc. Xa, kde demontoval vchodové dvere oplotenia odskrutkovaním dverových pántov, následne prišiel k záhradnému domčeku patriacemu poškodenému A. G., kde poškodil mriežku proti hmyzu a rozbil sklenenú výplň okna, vnikol do vnútorných priestorov záhradného domčeka, odkiaľ odcudzil televízor zn. Samsung nezisteného výrobného čísla v hodnote najmenej 200,- Eur, kosačku na trávu nezistenej značky a výrobného čísla v nezistenej hodnote, sekačku na trávu nezistenej značky a výrobného čísla v hodnote najmenej 5,- Eur, sadu kompresoru vzduchu nezistenej značky a výrobného čísla v hodnote najmenej 10,- Eur, vysokotlakový čistič zn. Kärcher nezisteného výrobného čísla v hodnote najmenej 20,- Eur, pumpu na znečistenú vodu nezistenej značky, výrobného čísla a hodnoty, čím spôsobil poškodenému A. G., nar. XX. E. XXXX, bytom A., XXXX

H., E., I. č. XX-XX/X/X, škodu najmenej vo výške 235,- Eur,

2/ obvinený N. L. v presne nezistenom čase od 19.00 hod. dňa 3. júla 2013 do 20.30 hod. dňa 7. júla 2013 prišiel v A. do obce XXXX E., na ulicu T. č. XX k tam zaparkovanému nákladnému motorovému vozidlu zn. Mitsubishi Canter bielej farby, EČ: R.-XXXF, na ktorom nezisteným spôsobom vylomil palivovú nádrž vozidla, túto otvoril a z nádrže pomocou gumovej hadice odčerpал presne nezistené množstvo motorovej nafty, potom prešiel k neďaleko zaparkovanému traktoru zn. Duetz-Fahr Agro Xtra 4,47 zelenej farby, EČ: R.-XXXZ, a následne k neďaleko zaparkovanému bagru zn. Massey Ferguson, žltej farby, bez EČ, z ktorých z neuzamknutých nádrží pomocou gumovej hadice odčerpал presne nezistené množstvo motorovej nafty, z uvedených motorových vozidiel takto odčerpал spolu najmenej 50 litrov motorovej nafty, čím majiteľovi týchto vozidiel, poškodenému T. K., nar. XX. W. XXXX, bytom A., obec XXXX E., T. č. XX, spôsobil odcudzením motorovej nafty škodu v celkovej výške najmenej 60,- Eur,

3/ obvinený N. L. dňa 7. júla 2013 v čase okolo 05.45 hod. prišiel k záhradkárskej kolónii E., XXXX H., E., parc. Q. X, kde vyvesil vchodové dvere k záhrade na parcele č. X, prišiel k záhradnej chatke patriacej poškodenému K. M., kde nezisteným predmetom vypáčil bočné okno chatky, cez ktoré vnikol do vnútorných priestorov chatky, odkiaľ odcudzil obrazovku televízora a SAT prijímač nezistených značiek a výrobných čísel, spôsobil poškodenému K. M., nar. X. G. XXXX, trvale bytom A., H., E., E. č. X/XX/XX, škodu spolu vo výške najmenej 300,- Eur,

4/ obvinení N. L. a O. L. po predchádzajúcej dohode prišli dňa 1. decembra 2013 asi o 06.00 hod. na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Felícia, EČ: F.-XXXDJ, modrej farby, do A. pri obci T. K. N. G. na ulicu T. k stanovištiu motorových lietadiel k šope na náradie, na ktorej obvinený N. L. skrutkovačom odstránil visiaci zámok, ktorým boli uzamknuté dvojkrídlové dvere šopy, následne sa vrátil k motorovému vozidlu Škoda Felícia, v ktorom ho čakal obvinený O. L., pričom po príchode k tejto šope obaja obvinení vnikli do šopy, odcudzili a do pristaveného osobného motorového vozidla naložili 1 ks traktor na kosenie trávy zn. John Derre Hydro 175 zelenej farby, 1 ks motorovú kosačku zn. MX 270X a 1 ks stúpací hliníkový rebrik, čím majiteľovi tohto objektu L. G. M. O. K. T. E. G. so sídlom A., XXXX T. K. N. G., K. č. X, spôsobili škodu v hodnote najmenej 700,- Eur..

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. bol za to obvinený N. L. odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd obvinenému N. L. zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému N. L. uložený ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Súd prvého stupňa súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obvinenému N. L. trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 0T/85/2013, vydaným dňa 3. decembra 2013, doručeným dňa 4. decembra 2013, právoplatným dňa 4. decembra 2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd obvineného O. L. odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon mu bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. a § 49 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený s určením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd pri určení probačného dohľadu ustanovil obvinenému O. L. skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., ods. 4 písm. j) Tr. zák. súd obvinenému O. L. uložil povinnosť, spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Na podklade odvolania obvineného N. L. voči uvedenému rozsudku okresného súdu Krajský súd v Nitre uznesením z 19. októbra 2017, sp. zn. 4To/70/2017, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Tr. por. obvinený N. L. dovolanie.

Ako zásadné porušenie svojho práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.) obvinený vnímal nedodržanie Trestným poriadkom predpokladaného kontradiktórneho postupu pri výsluchoch svedkov - poškodených T. K., C. D., A. G. a K. M., občanov Rakúskej republiky, ktoré boli realizované v prípravnom konaní na základe dožiadania prokurátora rakúskymi orgánmi bez toho, aby boli o termínoch ich konania upovedomení jeho obhajcovia, v dôsledku čoho im bola odňatá možnosť klásť týmto svedkom otázky. Obvinený doplnil, že prokurátor v dožiadaniach pre rakúske orgány vôbec neuviedol, akým skutočnostiam je potrebné týchto svedkov vypočuť, pričom títo sa k jeho trestnej činnosti vyjadrili len vo všeobecnej rovine, a to najmä pokiaľ ide o hodnotu odcudzených vecí.

Poukázal na to, že práve z uvedených dôvodov bola uznesením Okresného súdu Topoľčany z 30. januára 2017, konštatujúcim závažné procesné chyby, najmä porušenie ustanovení zabezpečujúcich právo na obhajobu, odmietnutá obžaloba prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany z 15. decembra 2016, sp. zn. Pv 603/14/4406. Pripustil, že na základe sťažnosti prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany bolo predmetné uznesenie zrušené, zároveň však, citujúc z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Nitre z 9. marca 2017, sp. zn. 4To/15/2017, zdôraznil, že je z neho zrejmé čiastočné stotožnenie sa sťažnostného súdu s názorom Okresného súdu Topoľčany, pokiaľ ide o nedodržanie kontradiktórneho postupu pri výsluchu vyššie uvedených svedkov - občanov Rakúskej republiky. Odvolávajúc sa na úvahu súdu druhého stupňa, že ak nastane niektorá zo situácií uvedených v § 263 ods. 3 Tr. por., nebude môcť byť konštatované vykonanie takéhoto dôkazu pred orgánmi činnými v trestnom konaní spôsobom zachovávajúcim právo na obhajobu, obvinený konštatoval, že táto situácia nastala, keďže obaja obvinení na hlavnom pojednávaní 31. júla 2017 súhlasili s vykonaním pojednávania bez prítomnosti svedkov - občanov Rakúska a súd, napriek pochybnostiam o dodržaní práva na obhajobu, ktoré mal vo vzťahu k výsluchom týchto svedkov, realizovaným v Rakúsku, rozhodol, že hlavné pojednávanie sa napriek ich neprítomnosti vykoná. Výslovil presvedčenie, že pokiaľ mal Okresný súd Topoľčany pochybnosti o tom, či pri výsluchoch týchto svedkov v prípravnom konaní bolo dodržané jeho právo na obhajobu, nemal, napriek stanovisku obvinených, vykonať hlavné pojednávanie bez ich prítomnosti a ich výpovede nemali byť vôbec podkladom pre rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany.

Naplnenie dovolacieho dôvodu uplatneného podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. videl obvinený v skutočnosti, že súdy nižšieho stupňa, bez toho, aby v odôvodnení svojich rozhodnutí uviedli právne úvahy, jeho konanie právne kvalifikovali ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. namiesto podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. V tejto súvislosti považoval za žiaduce poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2011, sp. zn. 1Tdo/24/2009, z ktorého vyplýva, že ak páchatel spôsobí pri krádeži vlámaním malú škodu, je jeho konanie potrebné právne kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., a nie ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. Pri posúdení konania páchatela podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. nie je rozhodujúcim znakom výška spôsobenej škody za predpokladu, že bude trestný čin spáchaný niektorým zo spôsobov uvedených v písm. a) až f) tohto zákonného ustanovenia. Pre ods. 1 a 2 § 212 Tr. zák. je relevantná horná hranica výšky spôsobenej škody 2 660 Eur.

Podľa obvineného sa Okresný súd Topoľčany dopustil pochybenia aj pri zrušovaní výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky z 3. decembra 2013, sp. zn. OT/58/2013, a následnom ukladaní súhrnného trestu, keď mu opätovne uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky, a to aj napriek tomu, že z odpisu z registra trestov vyplýva, že tento trest už vykonal dňa 4. mája 2016 s účinkom zahľadania podľa § 92 ods. 2 Tr. zák. Domnieval sa, že pokiaľ súd prvého stupňa zrušil vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Malacky z 3. decembra 2013, sp. zn. OT/58/2013, už mu nemal za použitia § 42 ods. 2 Tr. zák. opätovne uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ale tento trest za použitia § 42 ods. 3 Tr. zák. už neukladať.

Na základe uvedených skutočností obvinený N. L. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 3. augusta 2017, sp. zn. 3T/34/2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 19. októbra 2017, sp. zn. 4To/70/2017, bol porušený zákon v ustanoveniach, o ktoré sa podané dovolanie opiera, a aby napadnuté rozhodnutia podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil a Okresnému súdu Topoľčany prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Trestného poriadku prvostupňový súd dovolanie obvineného N. L. doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Okresná prokuratúra Topoľčany ani poškodení A. G., T. K., K. M. a C. D. na doručené dovolanie obvineného žiadnym spôsobom nereagovali.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e) ani písm. f) Tr. por.

Dovolací súd nahliadnutím do spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného N. L. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávnych chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expresis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak:

c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné:

Zásadným porušením práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.) sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, teda stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, a zároveň orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním. Výnimočne môže ísť aj o iné pochybenie súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní, v dôsledku ktorého dôjde k odňatiu alebo znemožneniu riadneho uplatnenia procesných práv obvineného. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu môže mať za následok konštatovanie naplnenia dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Zákon totiž výslovne požaduje, aby išlo o porušenie zásadné. Takéto porušenie musí teda kardinálnym, kľúčovým spôsobom zasiahnuť do možnosti obvineného uplatniť svoje základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby. Prípadné porušenie práva na obhajobu, pokiaľ sa zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, preto samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Pri posudzovaní, či v tom ktorom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, je potrebné vychádzať zo všetkých okolností a špecifik konkrétneho prípadu a tieto individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach vyhodnotiť. Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdnym skutkom dopustil. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Oboznámením sa s obsahom predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Námietky obvineného, ním subsumované pod dovolací dôvod vyjadrený v § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., zodpovedajú skutočnému stavu vecí iba sčasti. Tvrdenie obvineného, že jeho obhajca, respektíve obhajcovia neboli upovedomení o termínoch výsluchov svedkov - poškodených T. K., C. D., A. G. a K. M., zápisnice z ktorých boli následne súdom prvého stupňa namiesto realizovania osobných výsluchov menovaných svedkov postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. prečítané na hlavnom pojednávaní 31. júla 2017, je v rozpore s obsahom predloženého spisového materiálu, z ktorého preukázateľne vyplýva, že súdom ustanovená obhajkyňa obvineného N. L., JUDr. Kristína Gerová, bola podaním z 20. februára 2015, prevzatým 24. februára 2015 (č. l. 54), upovedomená o termíne výsluchov svedkov - poškodených T. K. a C. D., stanovených na 29. apríla 2015, a podaním z 23. mája 2016, prevzatým 26. mája 2016 (č. l. 423), o termíne výsluchu svedka - poškodeného C. D., stanoveného na 15. júna 2016. K nerešpektovaniu zásady kontradiktórnosti tak zo strany konajúcich súdov došlo len vo vzťahu k

výsluchom svedkov - poškodených A. G. a K. M., uskutočneným 19. novembra 2015, zápisnice z ktorých boli napriek skutočnosti, že výsluchy týchto svedkov - poškodených neboli uskutočnené za prítomnosti obvineného alebo jeho obhajcu a ich prítomnosť pri týchto úkonoch im ani nebola reálne umožnená, keďže o ich konaní neboli obvinený ani jeho obhajca upovedomení, a teda predmetné výpovede neboli v prípravnom konaní vykonané kontradiktórne, na hlavnom pojednávaní 31. júla 2017 prečítané.

Napriek konštatovanému dovolací súd nemohol z prezentovaných zistení vyvodit' záver o dôvodnosti obvineným vznesených námietok vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Ako na to vo svojom dovolaní poukázal už samotný obvinený, vyššie menovaní svedkovia - poškodení T. K., C. D., A. G. i K. M. sa vo svojich výpovediach obmedzili na výpočet odcudzených vecí a vyčíslenie trestným konaním obvinených N.K. L. a O. L. spôsobenej škody. Prítom jej výška, predstavujúca kvalifikačný znak spáchaného trestného činu, bola súdom prvého stupňa napokon, s odkazom na zásadu in dubio pro reo, ustálená v prospech obvinených, a to vychádzajúc práve z výpovede obvineného N. L. o minimálnej hodnote, ktorú ním a spoluobvineným O. L. odcudzené veci mohli mať, keďže tvrdenia vyššie menovaných svedkov - poškodených o hodnote odcudzených vecí a výške spôsobenej škody neboli preukázané žiadnymi ďalšími dôkazmi. Dovolací súd sa v tomto smere stotožnil s konštatovaním okresného súdu, že výška škody nebola v prípravnom konaní zisťovaná náležitým spôsobom, keďže žiaden z poškodených nebol vypočítaný k tomu, kedy a za akú sumu odcudzené veci nadobudol, k otázke výšky škody nebolo podané žiadne odborné vyjadrenie alebo potvrdenie či znalecký posudok, a v prípade odcudzenej nafty nebolo zisťované, v akom objeme boli nádrže jednotlivých motorových vozidiel, z ktorých bola odčerpaná, a ani cena motorovej nafty, za ktorú sa táto obvykle predávala, a ďalej, že keďže sa svedkovia - poškodení v jednotlivých skutkoch na hlavné pojednávanie nedostavili a ich účasť ako občanov iného štátu nebolo možné zabezpečiť napríklad predvedením, a tak uvedené nedostatky dokazovania prípravného konania napraviť, nebolo pri ustáľovaní výšky spôsobenej škody možné vychádzať len z hrubého odhadu poškodených. Postup súdu prvého stupňa, do ktorého uvedeného právne úvahy vyústili a ktorý následne viedol k odmietnutiu právneho posúdenia konania obvineného N. L. podľa § 212 ods. 3 písm. a) Tr. zák., preto najvyšší súd vyhodnotil ako správny a zákonný.

S ohľadom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že hoci postup podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. nebolo vo vzťahu k zápisniciam o výsluchu svedkov - poškodených A. G. a K. M. pre absenciu kontradiktórneho charakteru ich, v prípravnom konaní vykonaných, výsluchov, možné v danej veci uplatniť, k naplneniu obvineným uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. so zreteľom na to, že týmito spornými výpoveďami preukazované a z nich vyplývajúce skutočnosti (hodnota odcudzených vecí a výška spôsobenej škody) boli spoľahlivo preukázané a ustálené výpoveďami samotných obvinených a podporne aj ďalšími zákonne vykonanými, najmä listinnými, dôkazmi, nedošlo.

Z uvedených dôvodov dovolací súd nemohol z hľadiska obvineným vznesených námietok považovať dôvod dovolania uplatnený podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. za daný.

V rámci dovolacieho dôvodu uplatneného obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., tento namietal podradenie jeho konania pod § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. namiesto pod § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Na podporu svojej argumentácie poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2011, sp. zn. 1 Tdo 24/2009. Po formálnej stránke uvedenú námietku obvineného bolo možné podradiť pod uplatnený dovolací dôvod, avšak dovolací súd jej nemohol prisvedčiť, a to z nasledujúcich dôvodov. Zo skutkovej vety výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa nepochybne vyplýva, že obvinený N. L. sa dopustil štyroch skutkov trestného činu krádeže, ktoré boli vzhľadom na časovú a miestnu súvislosť a tiež so zreteľom na použitý modus operandi správne kvalifikované ako pokračovací zločin krádeže. Medzi skutkové zistenia prvostupňového súdu, poňaté do skutkovej vety výrokovej časti jeho rozsudku, prítom patrí aj konštatovanie, v zmysle ktorého obvinený N. L. spôsobil svojím konaním škodu v celkovej výške 1 295,- Eur.

Viazaný uvedenými skutkovými závermi, dovolací súd preskúmal obvineným vznesené námietky nesprávnej právnej kvalifikácie skutkov vyjadrených v bodoch 1/ až 4/ rozsudku ako spáchaných závažnejším spôsobom konania podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák. z pohľadu naplnenia tam uvedeného kvalifikačného znaku.

Trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu.

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

a) čin spácha vlámaním.

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

b) závažnejším spôsobom konania.

Závažnejším spôsobom konania sa podľa § 138 písm. e) Tr. zák. rozumie páchanie trestného činu vlámaním.

Podľa § 122 ods. 4 Tr. zák. trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľst'ou.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že Trestný zákon zakotvuje dve základné skutkové podstaty trestného činu krádeže (vyjadrené v ods. 1 a ods. 2 ustanovenia § 212) a tri kvalifikované skutkové podstaty (upravené v ods. 3 až 5 citovaného ustanovenia). Prítom je evidentné, že znak, v ktorom sa základné skutkové podstaty tohto trestného činu líšia, spočíva v spôsobení, respektíve nespôsobení škody. Na základe uvedeného je potom nepochybné, že pokiaľ stíhaným skutkom bola spôsobená aspoň malá škoda, je nevyhnutné subsumovať ho pod základnú skutkovú podstatu trestného činu krádeže vyjadrenú v ods. 1 ustanovenia § 212 Tr. zák., pričom prípadná prítomnosť ďalších príťažujúcich okolností, ako aj prípadná vyššia suma skutkom spôsobenej škody sa prejaví podriadením skutku aj pod príslušné ustanovenia kvalifikovaných skutkových podstát tohto trestného činu zakotvených v ods. 3 až 5 ustanovenia § 212 Tr. zák. To znamená, že v prípade, že trestným činom krádeže bola spôsobená aspoň malá škoda, je vylúčené podriadenie jemu zodpovedajúceho skutku pod niektoré z ustanovení § 212 ods. 2 Tr. zák., a to hoci by skutok splňal všetky znaky vyžadované týmto ustanovením, keďže toto je tiež "len" základnou skutkovou podstatou, umožňujúcou stíhať tie prípady krádeží, kedy spôsobená škoda nedosiahla zákonom ustanovenú výšku. S ohľadom na uvedené bolo konanie obvineného správne podriadené pod základnú skutkovú podstatu trestného činu krádeže vyjadrenú v ods. 1 § 212 Tr. zák. a následne, so zreteľom na spôsob spáchania trestného činu (vlámaním), predstavujúci závažnejší spôsob konania podľa § 138 písm. e) Tr. zák., aj pod kvalifikovanú skutkovú podstatu vyjadrenú v ods. 4 písm. b) ustanovenia § 212 Tr. zák.

Vzhľadom na uvedené musel dovolací súd konštatovať, že formulácia skutkov 1/ až 4/ vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu plne zodpovedá zákonnému vymedzeniu pokračovacieho zločinu krádeže aj podľa dovolateľom namietaného § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák.

Vyššie citované skutkové závery (ktorými je dovolací súd viazaný) preto bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú právnu kvalifikáciu konania obvineného N. L. ako pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. za použitia § 138 písm. e) Tr. zák., spáchaného v bodoch 1/ až 3/ rozsudku samostatne a v bode 4/ rozsudku spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.

Len pre úplnosť dovolací súd na margo rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2011, sp. zn. 1Tdo/24/2009, ktorým obvinený argumentoval, dáva do pozornosti stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. decembra 2011, sp. zn. Tpj 78/2011 (uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 116/2012), odstraňujúce rozdielnu prax všeobecných súdov pri rozhodovaní o subsumpcii stíhaného konania pod niektorú zo základných a kvalifikovaných skutkových podstát trestného činu krádeže, ktorým bol prijatý záver, že ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., pri použití § 138 písm. e) Tr. zák. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.). Z uvedeného je zrejmé, že výklad dotknutých ustanovení Trestného zákona tak, ako bol Najvyšším súdom Slovenskej republiky realizovaný v dovolateľom označenom rozhodnutí, bol následne prekonaný a na úrovni dovolacieho súdu zjednotený do praxe, ktorú dovolací súd aplikoval aj v prejednávanej príhode.

Rovnako, ako nedôvodnú posúdil dovolací súd aj druhú výhradu obvinenú, zodpovedajúcu dovolaciemu dôvodu, ním uplatnenému podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., a založenú na nesprávnom použití § 42 ods. 2 Tr. zák. ako hmotnoprávneho ustanovenia. Zodpovedá stavu vecí, že obvinenému bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 3. decembra 2013, sp. zn. OT/85/2013, právoplatným 4. decembra 2013, uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky. Obvinený tiež správne poukázal na to, že v zmysle § 92 ods. 2 v spojení s § 32 písm. g) Tr. zák. vykonaním trestu zákazu činnosti dochádza k jeho zahladeniu. Obvinený však opomenul, že okrem trestu zákazu činnosti, ktorý 4. mája 2016 vykonal, mu bol vyššie označeným trestným rozkazom uložený aj trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, ktorý už v čase rozhodovania Okresného súdu Topoľčany bol síce taktiež vykonaný (k jeho vykonaniu došlo 6. júna 2014), avšak, vzhľadom na rozdielny mechanizmus predvídaný Trestným zákonom v § 92 ods. 1 pre zahladenie odsúdenia na trest odňatia slobody, nie aj zahladený. V zmysle naposledy označeného ustanovenia Trestného zákona rozhoduje v prípade trestu odňatia slobody o zahladení odsúdenia súd, a to (podľa § 469 Tr. por.) len na žiadosť (s výnimkou mladistvých) a len za splnenia podmienky, že odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok (písm. c) § 92 ods. 1 Tr. zák.), a teda nenastáva automaticky zo zákona ako pri ostatných trestoch. K takémuto rozhodnutiu súdu vo vzťahu k odsúdeniu obvineného N. L. predmetným trestným rozkazom ku dňu rozhodovania Okresného súdu Topoľčany v prejednávanej veci nedošlo, a preto so zreteľom na dikciu ustanovenia § 93 ods. 2 Tr. zák., ktoré je logickým dôsledkom skutočnosti, že zahladiť možno len celé odsúdenie, a nie iba jeho časť, a to len vtedy, keď boli splnené podmienky na zahladenie všetkých popri sebe uložených trestov (V 4/1983), neprichádzala do úvahy aplikácia obvineným sa dovolávajúceho ustanovenia § 42 ods. 3 Tr. zák. Práve naopak, súd prvého stupňa postupoval správne, keď v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. obvinenému N. L.Č. uložil súhrnný trest odňatia slobody aj vo vzťahu k skutku, za ktorý bol odsúdený predmetným trestným rozkazom, vrátane trestu zákazu činnosti, keďže na obvineného ako páchatel'a Okresným súdom Malacky v konaní pod sp. zn. OT/85/2013 skôr súdovej časti jeho zbiehajúcej sa trestnej činnosti sa v čase rozhodovania Okresného súdu Topoľčany ešte nehľadelo, ako keby nebol odsúdený (§ 93 ods. 1 Tr. zák.). Preto, tak ako to v odôvodnení svojho rozhodnutia už naznačil odvolací súd, predchádzajúci trest, na ktorý sa vzťahuje čiastočná fikcia neodsúdenia, sa v miere, v ktorej už bol vykonaný, započíta v zmysle § 45 ods. 2 Tr. zák. do trestu uloženého rozsudkom, ktorým došlo k zrušeniu výroku o treste skôr odsudzujúceho rozhodnutia.

Vychádzajúc z uvedeného, najvyšší súd uvádza, že po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom nezistil v dovolaní napadnutých rozhodnutiach konajúcich súdov také pochybenia, ktoré by znamenali naplnenie dôvodov dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Z vymedzenia skutkov 1/ až 4/ tak, ako boli ustálené súdom prvého stupňa (ktorých správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť), je jednoznačné, že sú trestnými činmi a že obvinený N. L. naplnil ich skutkové podstaty tak, ako sú vymedzené v príslušných ustanoveniach Trestného zákona. Rovnako hmotnoprávne ustanovenia, upravujúce uloženie trestu boli, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, súdmi nižšieho stupňa uplatnené správne. Na základe uvedeného dovolací súd konštatoval, že k nesprávnej aplikácii práva zo strany konajúcich súdov nedošlo.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.